

Ebben az összefüggésben a fellebbező másfelől úgy véli, hogy az Elsőfokú Bíróság hivatalból nem vehette volna figyelembe az eljárással való visszaélés tilalmának elvét, mivel az ilyen pervitel bizonyításának terhe az alperesre hárul.

Második jogalapjában a fellebbező azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a Bizottság szerződésen kívüli felelőssége fennállásának előfeltételeként a Bizottság jogellenes magatartásának bizonyítását követelte meg, miközben a közösségi intézmények magatartásának jogellenessége már nem szerepel azon feltételek között, amelyeket az Elsőfokú Bíróság legújabb ítélezési gyakorlata az említett intézmények felelősségének alapjaként meghatározott.

Harmadik jogalapjában a fellebbező végül úgy véli, hogy a megtámadott végzés annak megállapításával, hogy a megsemmisítés iránti kereset a kártérítési keresetnél megfelelőbbnek bizonyult volna, megsértette a hatékony jogorvoslatához való jogát, amelyet az Európai Unió alapjogi chartája is elismer.

2009. december 18-án benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Portugál Köztársaság

(C-533/09. sz. ügy)

(2010/C 51/37)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: H. Støvlbæk és P. Guerra e Andrade meghatalmazottak)

Alperes: Portugál Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Portugál Köztársaság — mivel a Köztársasági Ügyészség Konzultatív Tanácsának az alkotmány 15. cikkéről adott véleményét megerősítő, 1991. december 12-i igazságügyi minisztériumi határozat értelmében a közjegyzői szakma megkezdésének feltételéül szabta a portugál állampolgárságot — nem teljesítette az EUMSZ 49. cikkből eredő kötelezettségeit, mivel az EUMSZ 51. cikkben foglalt követelmény nem valósult meg;

— a Portugál Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Portugáliában a közjegyző által képviselt érdekek nem állami érdekek, a közjegyzők nem gyakorolnak közvetlenül és kifejezetten közhatalmat, és a közigazgatásnak sem képezik részét. A portugál közjegyzőre nem alkalmazható az EUMSZ 51. cikkben megfogalmazott kivétel. A Köztársasági Ügyészség 1991.

december 12-én megerősített tanácsadó véleményében nem szerepel az, hogy az alkotmány 15. cikkének (2) bekezdése magában foglalja a közjegyzői szakmát. Portugáliában a közjegyzők feladatai kizárólag technikai jellegűek. E feladatok szakértelmen és nem politikai bizalmon alapulnak.

2009. december 21-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Belga Királyság

(C-538/09. sz. ügy)

(2010/C 51/38)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: D. Recchia és A. Marghelis meghatalmazottak)

Alperes: Belga Királyság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Belga Királyság — mivel a belga jogszabályok nem teszik kötelezővé a megfelelő környezeti hatásvizsgálatot egyes olyan tevékenységek esetében, amelyek valamely „Natura 2000” természeti területre hatással lehetnek, és mivel egyes tevékenységek esetében a bejelentést írják elő — nem teljesítette a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 6. cikke (3) bekezdésének rendelkezéseiből eredő kötelezettségeit;

— a Bíróság kötelezze a Belga Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása végett a Bizottság egyetlen, a 92/43/EGK irányelv (élőhely-irányelv) 6. cikke (3) bekezdésének nem megfelelő átültetésére alapított kifogásra hivatkozik.

E tekintetben a felperes azt állítja, hogy e rendelkezés megköveteli, hogy minden, a Natura 2000 természeti terület kezeléséhez nem közvetlenül kapcsolódó, illetve ahhoz nem nélkülözhetetlen terv, illetve program esetében megfelelő környezeti hatástanulmányt kell készíteni. A belga jogszabályok nem felelnek meg a közösségi jognak annyiban, amennyiben nem teszik szisztematikusan kötelezővé az ilyen hatástanulmányt, és csak egyszerű bejelentési rendszerről rendelkeznek egyes olyan tevékenységek tekintetében, amelyek valamely Natura 2000 természeti területre hatással lehetnek.

Többek között ide sorolandók mindazon tervek, illetve programok, amelyekre a Wallon Régióban nem kell környezetvédelmi engedélyt kérni.

(¹) HL L 206., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.

2009. december 21-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-539/09. sz. ügy)

(2010/C 51/39)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: A. Caeiros és B. Conte meghatalmazottak)

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság — mivel nem engedélyezte a Számvevőszéknek, hogy elvégezze Németországban a tagállamok közigazgatási hatóságai között a hozzáadottérték-adó területén történő, az 1798/2003 rendeletben és a vonatkozó végrehajtási jogszabályokban szabályozott együttműködésre vonatkozó ellenőrzéseket — megsértette az EK 248. cikk (1), (2) és (3) bekezdéséből, az 1605/2002 rendelet 140. cikkének (2) bekezdéséből és 142. cikke (1) bekezdéséből, valamint az EK 10. cikkből eredő kötelezettségeit;

— a Bíróság a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset tárgyát az képezi, hogy a német hatóságok nem engedélyezték az Európai Számvevőszéknek, hogy elvégezze Németországban a tagállamok közigazgatási hatóságai között a hozzáadottérték-adó területén történő, az 1798/2003 rendeletben és a vonatkozó végrehajtási jogszabályokban szabályozott együttműködésre vonatkozó ellenőrzéseket.

A Bizottság álláspontja szerint a Németországi Szövetségi Köztársaság ezáltal megsértette az EK 248. cikkből, illetőleg az 1605/2002 rendeletből eredő kötelezettségeit, továbbá megszegte az EK 10. cikk szerinti jóhiszemű együttműködési kötelezettségét.

A Számvevőszék ellenőrzési hatáskörét tágan kell értelmezni: a Számvevőszék köteles az EU pénzügyeit ellenőrizni, és javításokat ajánlani. Ennek keretében jogosult arra, hogy az EU bevételeit és kiadásait érintő valamennyi területre és szereplőre vonatkozóan széleskörű vizsgálatot és ellenőrzést folytasson le.

Az ilyen ellenőrzéseket a tagállamokban is le lehet folytatni, és utóbbiak kötelesek az EK 248. cikk (3) bekezdése, az 1605/2002 rendelet 140. cikkének (2) bekezdése és 142. cikkének (1) bekezdése, valamint az EK 10. cikk szerinti jóhiszemű együttműködési kötelezettség alapján széleskörű támogatást nyújtani a Számvevőszéknek e tevékenységében. Ez magában foglalja azt a kötelezettséget is, hogy a Számvevőszék részére lehetővé tegyenek minden olyan ellenőrzést, amely az EU pénzügyi eszközei beszedésének és felhasználásának értékelését szolgálja.

A jelen esetben éppen ezt tagadták meg a német hatóságok a Számvevőszéktől.

Az 1798/2003 rendelet a közösségi bevételek jogszerűségére és szabályszerűségére vonatkozik. E rendelet olyan intézkedések hálózatának részét képezi, amelyek azt hivatottak biztosítani, hogy a tagállamok megfelelő hozzáadottértékadó-jövedelemmel, és ezáltal a Közösség a részére biztosított saját forrásokkal a lehető legjobb feltételek között rendelkezzen annak révén, hogy leküzdik a csalárd gyakorlatokat, illetve megelőzik azokat. Ebből a szempontból a Bizottság szükségesnek tartja, hogy a Számvevőszék a hozzáadottértékadó-jövedelem jogszerűségének és szabályszerűségének ellenőrzése érdekében ellenőrizhesse az 1798/2003 rendelet átültetését és alkalmazását. Ez azt jelenti, hogy a Számvevőszék ellenőrizheti, hogy a tagállamok hatékony együttműködési és segítségnyújtási rendszert vezettek-e be, és hogy e rendszert megfelelően átültetik-e a gyakorlatba, avagy javításokra van szükség.

Az 1798/2003 rendeletben előírt közigazgatási együttműködés gyakorlati megvalósítása hatással van a tagállamok által rendelkezésre bocsátandó, hozzáadottérték-adóból álló saját forrásokra. Az e területen folytatott megfelelő együttműködés megakadályozza a hozzáadottérték-adó kijátszását és kikerülését, és ezáltal automatikusan a hozzáadottértékadó-bevételek, így a Közösség hozzáadottérték-adóból álló saját forrásainak növekedéséhez vezet. Ezzel szemben ha valamely tagállam nem folytat szabályszerű együttműködést, nemcsak az 1798/2003 rendeletből eredő kötelezettségeit sérti meg, hanem a hozzáadottértékadó-irányelvől eredő azon kötelezettségét is, amely szerint köteles meghozni azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek alkalmasak a területén kivetett hozzáadottérték-adó maradéktalan beszedésének biztosítására.

A Regeringsrätten (Svédország) által 2009. december 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp kontra Skatterverket

(C-540/09. sz. ügy)

(2010/C 51/40)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Regeringsrätten